

Teismo sprendimo vykdymo tvarka - Ispanija

 Dėmesio! Šiame puslapyje originalo kalba (**es**) neseniai atlikta pakeitimų. Puslapį jūsų pasirinkta kalba šiuo metu rengia mūsų vertėjai.

TURINIO LENTELE

- 1 Kas yra teismo sprendimų vykdymas civilinėse ir komercinėse bylose?
- 2 Kokia institucija ar institucijos įgaliotos vykdyti šiuos sprendimus?
- 3 Kokiomis sąlygomis priimamas vykdomasis dokumentas arba sprendimas?
 - 3.1 Procedūra
 - 3.2 Pagrindinės sąlygos
- 4 Vykdomo priemonių paskirtis ir pobūdis
 - 4.1 Į kokį turtą gali būti nukreipiamas vykdymas?
 - 4.2 Koks yra vykdymo priemonių poveikis?
 - 4.3 Koks yra tokių priemonių galiojimo terminas?
- 5 Ar yra galimybė apskųsti sprendimą dėl tokios priemonės skyrimo?
- 6 Ar vykdymo procedūroje taikomi kokie nors apribojimai, visų pirma susiję su skolininko apsauga ir terminais?

1 Kas yra teismo sprendimų vykdymas civilinėse ir komercinėse bylose?

Apskritai vykdymas civilinėse ir komercinėse bylose reiškia, kad jei pažeidėjas nevykdo vykdytino sprendimo (pvz., galutinio teismo sprendimo) savanoriškai, ieškovas privalo prašyti teismo jį įvykdyti siekdamas užtikrinti, kad sprendimas būtų įvykdytas. Taigi siekdamas išieškoti skolą, kurią atsakovas yra įpareigotas sumokėti, tačiau to nepadaro, ieškovas (kreditorius) kreipiasi į teismą dėl vykdymo ir jam leidžiama taikyti išieškojimą, pvz., areštuojant skolininko einamąsias sąskaitas arba turtą, kurį pardavus aukcione ir gavus iš jo pajamas, galima apmokėti skolą kreditoriui.

Vykdomas grindžiamas 1978 m. Ispanijos Konstitucijoje įtvirtintais įgaliojimais, kuriais teisėjams ir teismams pavedama priimti sprendimus ir užtikrinti jų vykdymą (Konstitucijos 117 ir 118 straipsniai). Todėl bylos šalys privalo vykdyti teismo sprendimus ir kitus teismo dokumentus ir bendradarbiauti, kad būtų įvykdytas priimtas sprendimas. Teismas turi užtikrinti, kad šie reikalavimai būtų tinkamai įvykdyti.

Teismo sprendimo įvykdymas reiškia, kad jį reikia įvykdyti taip, kaip nurodė teismas, t. y. kad bylą laimėjusi šalis įgyvendina visas teismo sprendimu nustatytas teises. Ieškovas (toliau – vykdymo prašanti šalis) gali prašyti grąžinti pinigų sumą, atlikti tam tikrus veiksmus ar nuo jų susilaikyti arba kad būtų įgyvendinta pripažinta teisė, įregistruojant ją atitinkamame viešajame registre, atsižvelgiant į tai, kas nurodyta nutartyje.

Vykdomas gali būti galutinis arba laikinas. Pastaruoju atveju ir tam tikromis aplinkybėmis, vykdomas dar neįsiteisėjęs teismo sprendimas siekiant, kad kreditorius per tą laiką nepatirtų žalos (t. y. kol yra vykdomi ieškinio procedūros etapai dėl tokio sprendimo ir kol dar nepriimtas galutinis teismo sprendimas), nes paprastai bylos nagrinėjimas užtrunka (Civilinio proceso kodekso (isp. *Ley de Enjuiciamiento Civil*) 524–537 straipsniai).

2 Kokia institucija ar institucijos įgaliotos vykdyti šiuos sprendimus?

Ispanijos teisės aktais teismo sprendimų vykdymas pavedamas teisėjams ir teismams pagal teisės aktus ir taisykles, kuriais reglamentuojama jurisdikcija (Ispanijos Konstitucijos 117 straipsnio 3 dalis).

Pagal Konstituciją ir Civilinio proceso kodeksą (2000 m. sausio 7 d. Įstatymas Nr. 1/2000, BOE Nr. 7, 2000 m. sausio 8 d., su pakeitimais), kuriuo reglamentuojamas vykdymo procesas civilinėse bylose, už tinkamą vykdymo procedūros įgyvendinimo priežiūrą atsako teisėjas (545, 551, 552 straipsniai ir atitinkamos nuostatos). Būtent teisėjas, gavęs vykdymo siekiančios šalies prašymą, pradeda procedūrą priimdamas „bendrajį vykdomąjį dokumentą“, kuris bus išduotas peržiūrėjus nutartį dėl vykdymo. Teisėjas taip pat priima sprendimą, jei atsakovas (toliau – asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku) pareiškia prieštaravimą dėl vykdymo ir pradeda konkrečią prieštaravimo vykdymui procedūrą, kuri aprašyta toliau.

Teismo sekretoriai (isp. *Letrados de la Administración de Justicia*, anksčiau jie buvo vadinami teismo tarnautojais, *Secretarios judiciales*) nustato ir pritaiko konkrečias vykdymo priemones (mokėjimo reikalavimai; asmens, teismo sprendimu pripažino skolininku, turto areštas; išskaitymas iš einamųjų sąskaitų, darbo užmokesčio ir kt.). Kai teisėjas priima „bendrajį vykdomąjį dokumentą“, teismo sekretorius vadovauja vykdymo procedūrai ir priima atitinkamus sprendimus, nors kai kuriose bylose šie sprendimai gali būti skundžiami teismui apeliacine tvarka.

3 Kokiomis sąlygomis priimamas vykdomasis dokumentas arba sprendimas?

Apskritai turi būti priimtas galutinis teismo sprendimas arba bet kuris kitas dokumentas, kuriuo remiantis galima atlikti vykdymą (išimtyms taikomos tais atvejais, kai sprendimas dar negalutinis, bet vykdytinas, pvz., kai ginčijami sprendimai yra laikinai vykdytini, nes tam tikromis aplinkybėmis tai leidžiama).

Pagal Civilinio proceso kodekso 517 straipsnio nuostatas dėl vykdymo procedūros ir priemonių, kuriomis leidžiamas vykdymas, vykdymo prašymas turi būti grindžiamas vykdytinu dokumentu. Vykdytini tik toliau nurodyti dokumentai:

1. galutinis teismo sprendimas; arbitražo sprendimai ir tarpininkavimo siekiant taikos susitarimai; tarpininkavimo siekiant taikos metu sudaryti susitarimai turi būti patvirtinti notaro pagal Įstatymą dėl tarpininkavimo siekiant taikos civilinėse ir komercinėse bylose (isp. *Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*);
2. teismo sprendimai, kuriais patvirtinamos taikos sutartys ir byloje pasiekti susitarimai, prireikus pridedant atitinkamą įrodymą, kad būtų matyti atitinkamas jų turinys;
3. patvirtinti viešieji dokumentai, jei tai yra tikroji kopija; jei tai yra antroji kopija, ji turi būti patvirtinta teismo nutartimi, kurioje nurodomas nuostolius patiriantis arba nuostolius sukėlęs asmuo, arba jos turi būti išduotos visoms šalims sutikus;
4. šalių ir profesinei asociacijai priklausančio komercinio tarpininko (šiuo metu tai – notarai) pasirašyti komercinių susitarimų dokumentai, jei jis patikrino šiuos dokumentus ir jei prie jų pridedama pažyma, kuria šis tarpininkas patvirtina, kad sutartis atitinka jo registro įrašus ir jų datą;
5. teisėtai išleisti pareikštiniai arba vardiniai vertybiniai popieriai, rodantys įsipareigojimus, kurių terminas jau suėjo, ir šių vertybinių popierių atkarpos (taip pat apmokėtinos), jei jos atitinka šiuos vertybinius popierius ir jei vertybiniai popieriai bet kuriuo atveju atitinka buhalterines knygas.

Protestas dėl vertybinių popierių klastojimo, pateiktas per jų sutapties tikrinimo procesą, jei šie vertybiniai popieriai sutampa, neužkerta kelio priimti vykdymo nutartį, tačiau tai neturi poveikio paskesniai prieštaravimui dėl vykdymo, kurį gali pateikti skolininkas, teigdamas, kad vertybinis popierius yra suklastotas;

6. galiojančios pažymos, kurias išdavė už registrus atsakingos įstaigos ir kuriose nurodyti vertybiniai popieriai pagal įrašus apskaitos dokumentuose, kaip nurodyta Akcijų rinkos įstatyme (*Ley del Mercado de Valores*), jei kartu su jomis pateikiama vertybinius popierius arba, jei taikytina, jų išleidimą patvirtinančio viešojo dokumento kopija, kai šio dokumento reikalaujama pagal esamus teisės aktus.

Pirmesniame punkte nurodytos pažymos nebaigia galioti kai paprašoma vykdymo ir jį įpareigojama atlikti;

7. teismo nutartis, kurioje nustatoma maksimali suma, kurios galima reikalauti kaip kompensacijos, priimta teisės aktų nustatytais aplinkybėmis baudžiamojoje byloje, iškeltoje dėl įvykių, kuriems taikomas privalomasis transporto priemonių civilinės atsakomybės draudimas;
8. kiti procesiniai sprendimai ir dokumentai, kurie yra vykdytini pagal šį ar kitus įstatymus.

3.1 Procedūra

Vykdyto prašymas pateikiamas pirmosios instancijos teismo (isp. *Tribunal de Primera Instancia*) teisėjui, priėmusiam vykdytiną teismo sprendimą. Tačiau jei vykdytiną dokumentą nėra teismo sprendimas, t. y. jei jį priėmė ne teismas arba prie teismo veikiančias sekretorius (pvz., kai priimami patvirtinti vykdytini viešieji dokumentai dalyvaujant notarui), atsižvelgiant į įvairias sąsajas su byla, taikomos specialios taisyklės dėl jurisdikcijos suteikimo teismui. Dažniausiai taikomas priskyrimo kriterijus yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta. Vykdyto siekianti šalis ir asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku, turi konsultuotis su baristeriu ir būti atstovaujamas solisitoriaus, išskyrus atvejus, kai vykdomi sprendimai, priimti bylose, kuriose minėtų teisės specialistų dalyvavimas nėra privalomas.

Kalbant apie kitus elementus, tvarka yra reglamentuota Civilinio proceso kodekso 548 ir paskesniuose straipsniuose; reikėtų pažymėti, kad vykdomasis dokumentas išduodamas tik vienos iš šalių prašymu ir yra prašymo formos, kaip nurodyta pirmiau. Pateikus vykdyto prašymą teismui ir jeigu yra įvykdytos procesinės taisyklės ir reikalavimai, teismas parengia „bendrąjį vykdomąjį dokumentą“. Kai teisėjas išduoda vykdomąjį dokumentą, teismo sekretorius priima dekretą, kuriame nurodomos konkrečios vykdyto priemonės, taip pat atsekimo ir tyrimo priemonės, susijusios su asmens, kuris teismo sprendimu pripažintas skolininku, turtu, iš kurio galima išieškoti.

Minėtas vykdomasis dokumentas ir dekretas, taip pat vykdyto prašymo kopija įteikiama asmeniui, teismo sprendimu pripažintam skolininku, nors gali būti taikomos tam tikros priemonės, kad kreditorius nepatirtų žalos.

Asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku, gali prieštarauti vykdyto remdamasis esminiais (pvz., skola sumokėta) arba procedūriniais pagrindais (pvz., vykdyto klaidos) pagal Civilinio proceso kodekso 556 ir paskesnius straipsnius. Šiuo atveju pradamas rungtimosi procesas, kai leidžiama tirti įrodymus, kuris užbaigiamas nutartimi, kuria vykdomasis dokumentas patvirtinamas arba pripažįstamas visiškai ar iš dalies negaliojančiu. Šį sprendimą galima skųsti.

3.2 Pagrindinės sąlygos

Kaip nurodyta pirmiau, vykdyto prašymas turi būti pateiktas vienai iš šalių paprašius, įtraukiant jį į paduodamą ieškinį. Prie vykdyto prašymo turi būti pridėtas dokumentas, kuriuo grindžiamas vykdyto prašymas, prašyme turi būti nurodoma, kokį vykdyto teismo prašoma nurodyti atlikti, nurodomas asmuo, teismo sprendimu pripažinto skolininku, turtas, kuris gali būti konfiskuotas, atsekimo ir tyrimo priemonės, reikalingos skolininko turtui nustatyti, asmuo ar asmenys, kurių atžvilgiu atliekamas vykdyto prašymas, nurodoma jų tapatybė ir aplinkybės. Jei vykdomasis dokumentas yra teismo sekretoriaus sprendimas arba už vykdyto atsakingo teismo sprendimas, vykdyto prašyme galima prašyti priimti tik vykdomąjį dokumentą, nurodant vykdytiną teismo sprendimą (Civilinio proceso kodekso 549 straipsnis). Kitais atvejais vykdyto prašymą reikia pateikti kartu su dokumentais, kuriais grindžiamas vykdyto prašymas (jie išvardyti Civilinio proceso kodekso 550 straipsnyje). Jei vykdyto prašymas atitinka minėtus reikalavimus ir jei vykdyto prašymas gali būti atliktas remiantis pateiktu dokumentu, vykdyto nurodo pradėti teismas arba teismo sekretorius, priimdamas dekretą, ir nustatydamas (jei išieškoma pinigų suma) pagrindinę išieškotiną sumą, taip pat laikinai nustatytą palūkanų ir išlaidų sumą, kuri vėliau gali būti keičiama, be to, visada būtina nurodyti atitinkamus asmenis ir taikytinas vykdyto priemones.

4 Vykdyto priemonių paskirtis ir pobūdis

4.1 Į kokį turtą gali būti nukreipiamas vykdyto prašymas?

Be to, kuriuo atveju ir nepaveikiant tam tikro toliau nurodyto turto, į kurį neleidžiama nukreipti vykdyto prašymas, visada reikėtų turėti omenyje, kad vykdyto priemonės turi būti proporcingos išieškotinai sumai, nes jeigu išieškoma per didelė suma, teismas gali nurodyti ją sumažinti. Be to, jei nurodytos sumos nepakanka, vykdyto prašanti šalis gali prašyti ją padidinti, pritaikant daugiau vykdyto priemonių ar jas išplečiant. Jei vykdyto prašanti šalis nežino, koks turtas priklauso asmeniui, teismo sprendimu pripažintam skolininku, teismo galima prašyti atlikti tyrimą ir jį atlieka teismo sekretorius tiesiai iš teismo arba pateikdamas prašymus kompetentingoms institucijoms. Tačiau areštui ir išieškojimui iš darbo užmokesčio taikomi tam tikri dydžio ir kiti apribojimai, nurodyti toliau. Jeigu vykdyto prašymas atliekamas pagal įpareigojimą mokėti išlaikymą (jis nustatomas arba byloje dėl išlaikymo tarp giminių, arba šeimos byloje dėl vaikų išlaikymo), taikoma išimtis, nes tokiais atvejais vykdyto prašymui netaikomi teisės aktuose nustatyti dydžiai; vietoj to teismas nustato sumą, kuri gali būti areštuota.

Kalbant apie turtą, kurio neleidžiama areštuoti, Civilinio proceso kodekso 604 ir paskesniuose straipsniuose nurodyta (žodžiais „teismo tarnautojas“ reikėtų pakeisti žodžiais „teismo sekretorius“):

Turtas, kurio negalima areštuoti. Šio turto negalima areštuoti jokiais aplinkybėmis:

1. turto, kuris pripažintas nenusavinamu;
2. papildomų teisių, kurių negalima atskirti nuo pagrindinės teisės;
3. turto, kuris pats neturi vertės;

4. turto, kuris pagal teisės aktų nuostatas aiškiai pripažintas kaip neareštuotinas.

Asmens, teismo sprendimu pripažinto skolininku, turtas, kuris negali būti areštuotas. Taip pat negali būti areštuotas toliau išvardytas turtas:

1. baldai ir namų ūkio reikmenys, taip pat šalies, kurios atžvilgiu prašoma vykdymo, ir jos šeimos narių drabužiai, kurių negalima laikyti pertekliniais. Apskritai tokius dalykus kaip maistas, kuras ir kt., kurie, teismo nuomone, yra būtini, kad asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku, ir jo išlaikytiniai galėtų gyventi pakankamai oriai;
2. knygos ir priemonės, kurių teismo sprendimu pripažintam skolininkui reikia siekiant verstis savo profesija ar amatu, jei jų vertė nėra proporcinga reikalaujamos skolos sumai;
3. šventi daiktai ir daiktai, naudojami išpažįstant teisės aktų nustatyta tvarka registruotą tikėjimą;
4. sumos, kurios pagal įstatymus aiškiai pripažintos kaip neareštuotinos;
5. turtas ir sumos, pripažintos neareštuotinomis pagal Ispanijos ratifikuotas tarptautines sutartis.

Dėl darbo užmokesčio ir pensijų konfiskavimo Civilinio proceso kodekse nustatyti tokie apribojimai:

1) negali būti konfiskuotas atlyginimas, darbo užmokestis, pensija ar lygiavertė išmoka, neviršijanti minimalaus darbo užmokesčio sumos (kurią kasmet nustato vyriausybė);

2) darbo užmokestis, atlyginimas ar pensijos, viršijančios minimalų darbo užmokestį, gali būti konfiskuotos pagal toliau nurodytą skalę:

1. pirma papildoma suma – iki dviem minimaliems darbo užmokesčiams prilygstančios sumos, 30 proc.;
2. papildoma suma – iki trimis minimaliems darbo užmokesčiams prilygstančios sumos, 50 proc.;
3. papildoma suma – iki keturiems minimaliems darbo užmokesčiams prilygstančios sumos, 60 proc.;
4. papildoma suma – iki penkiems minimaliems darbo užmokesčiams prilygstančios sumos, 75 proc.;
5. visos kitos sumos, viršijančios pirmiau nurodytą sumą, – 90 proc.

3) jei šalis, kurios atžvilgiu prašoma vykdymo, gauna daugiau negu vieną darbo užmokestį ar atlyginimą, visi jie sudedami ir neareštuotina suma atskaitoma tik vieną kartą. Be to, sutuoktinių darbo užmokestis, atlyginimas, pensijos ir kitos lygiavertės išmokos sudedamos, nebent sutuoktinių turtas yra atskiras, – atitinkamus įrodymus būtina pateikti teismo tarnautojui;

4) jei šalis, kurios atžvilgiu prašoma vykdymo, turi išlaikytinių, teismo tarnautojas gali Civilinio proceso kodekso 607 straipsnio 2 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nurodytas procentines dalis sumažinti 10–15 proc.;

5) jei darbo užmokestis, atlyginimas, pensija ar kitos išmokos suvaržomi nuolat ar laikinai atliekant viešojo pobūdžio atskaitymus pagal mokesčių ar socialinės apsaugos teisės aktus, konfiskuotina suma nustatoma remiantis grynąja suma, kurią asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku, gavo po šių atskaitymų;

6) pirmiau nurodytos taisyklės taip pat taikomos pajamoms iš savarankiškai dirbančio asmens profesinės ir komercinės veiklos;

7) pagal šią nuostatą areštuotas sumas galima pervesti tiesiogiai vykdymo prašančiai šaliai, į jos prieš tai nurodytą sąskaitą, jei tam pritaria už vykdymą atsakingas teismo tarnautojas.

Tokiu atveju tiek asmuo ar įstaiga, vykdančys areštą ir paskesnj perdavimą, tiek vykdymo prašanti šalis privalo kas tris mėnesius informuoti teismo tarnautoją apie išsiųstas ir gautas sumas, išskyrus bet kokius reikalavimus, kuriuos gali pateikti šalis, kurios atžvilgiu siekiama vykdymo, – arba todėl, kad jie mano, jog skola visiškai gražinta ir todėl konfiskavimas negalioja, arba todėl, kad areštas ir perdavimas atliekamas ne tokia tvarka, kurią nustatė teismo tarnautojas.

Teismo tarnautojo priimta nutartis, kuria leidžiamas tiesioginis perdavimas, gali būti skundžiama paduodant tiesioginį apeliacinį skundą teismui.

4.2 Koks yra vykdymo priemonių poveikis?

Jei tai yra nekilnojamas turtas ar kitas turtas, kurį galima registruoti, teismas, siekdamas užtikrinti paskesnj vykdymą, vykdymo prašančios šalies prašymu gali įpareigoti atlikti prevencinio arešto įrašą atitinkamame viešajame registre (paprastai tai yra turto registras, t. y. nekilnojamojo turto registras).

Kitais atvejais gali būti taikomos toliau nurodytos priemonės:

- gryniesi pinigai: konfiskavimas;
- einamosios sąskaitos: įsakymas bankui taikyti apsaugos priemonę;
- darbo užmokestis: įsakymas mokėtojai dėl sumų sulaikymo;
- palūkanos, pajamos ir įplaukos: mokėtojo taikomas sulaikymas, teismo prižiūrimas administravimas arba sumokėjimas teismui
- vertybiniai popieriai ir finansinės priemonės: palūkanų sulaikymas prie šaltinio, pranešimas vertybinių popierių biržai arba antrinės rinkos reguliavimo institucijai (jei vertybiniais popieriais prekiaujama viešojoje rinkoje) ir pranešimas juos išleidusiai bendrovei.

Kitas kilnojamas turtas: konfiskavimas.

Be to, siekiant užtikrinti vykdymą, visi asmenys, taip pat viešieji ir privatieji subjektai privalo bendradarbiauti taikant vykdymo priemones (jie įspėjami apie tai, kad neįvykdžius šio reikalavimo jiems gali būti skirta bauda arba kita sankcija už nepaklusimą teismo sprendimui). Tai reiškia, kad jie privalo suteikti prašomą informaciją, taikyti atitinkamas užtikrinimo priemones ir perduoti teismui visus turimus dokumentus ir duomenis, netaikant jokių kitų apribojimų nei tie, kurie atsiranda dėl pagrindinių teisių laikymosi arba tam tikrais atvejais – teisės aktuose aiškiai nustatytų apribojimų.

4.3 Koks yra tokių priemonių galiojimo terminas?

Vykdymo priemonių galiojimo trukmė nenustatyta; jos galioja, kol vykdymas užbaigiamas. Taikant šias priemones, vykdymo prašanti šalis privalo prašyti atitinkamo vykdymo kiekvienu atveju. Pavyzdžiui, jei areštuojamas kilnojamas ar nekilnojamas turtas, turi būti prašoma surengti aukcioną. Mokėjimas vykdymo prašančiai šaliai bus atliktas iš pinigų, gautų pardavus turtą aukcione. Visais kitais atvejais, pavyzdžiui, kai vykdymo prašančiai šaliai nurodoma perduoti turtą (pvz., išskeldinimas dėl nuomos mokesčio nesumokėjimo), vykdymo priemonės bus turto valdymo perdavimas vykdymo prašančiai šaliai, kai sutartį pažeidęs nuomininkas bus išskeldintas iš patalpų.

5 Ar yra galimybė apskūsti sprendimą dėl tokios priemonės skyrimo?

Teismo nutarties, kuria leidžiamas vykdymas, negalima apskūsti. Tačiau asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku, sužinojęs apie vykdymą, gali jam prieštarauti. Tokiu atveju rengiama jau minėta prieštaravimo procedūra. Prieštaravimas gali būti pateikiamas dėl esmės arba dėl formalių trūkumų. Šie prieštaravimo pagrindai skiriasi atsižvelgiant į vykdytiną dokumentą (kaip numatyta Civilinio proceso kodekso 556 ir paskesniuose straipsniuose, atsižvelgiant į tai, ar tai yra procedūrinis teisėjo ar teismo sekretoriaus sprendimas, arbitražo teismo sprendimas ar tarpininkavimo siekiant taikos metu sudarytas susitarimas; maksimalios bausmės priemonės, kurias nurodyta taikyti baudžiamojoje byloje dėl eismo įvykių; Civilinio proceso kodekso 517 straipsnio 4, 5, 6 ir 7 punktuose nurodyti dokumentai, taip pat kiti vykdytini dokumentai, nurodyti 517 straipsnio 2 dalies 9 punkte. Pertekliniu reikalavimu grindžiamas prieštaravimas ir formaliais trūkumais grindžiamas prieštaravimas reglamentuotas atitinkamai Civilinio proceso kodekso 558 ir 559 straipsniuose). Reikėtų pažymėti, kad teismas gali būti iškėlęs kurį nors iš šių pagrindų savo iniciatyva (jei jis nustato, kad kuri nors iš vykdomajame dokumente (patvirtintame viešajame dokumente ar pažymoje) esančių sąlygų gali būti nesąžininga, jis privalo veikti savo iniciatyva, išklausti šalį šiuo klausimu ir priimti nutartį). Šalys gali apskūsti pirmosios instancijos teismo nutartį reaguodamos į prieštaravimo motyvus. Apeliacinį skundą nagrinės apygardos teismas (isp. *Audiencia provincial*).

6 Ar vykdymo procedūroje taikomi kokie nors apribojimai, visų pirma susiję su skolininko apsauga ir terminais?

Vykdymo priemonė gali nustoti galioti. Taigi vykdymo priemonė, grindžiama teismo sprendimu arba kitu sprendžiamojo pobūdžio dokumentu, teismo sekretoriaus sprendimu, kuriuo patvirtinama taikos sutartis ar nagrinėjant bylą sudarytas susitarimas, arba arbitražo teismo sprendimu ar per tarpininkavimo procedūrą sudarytu susitarimu, netenka galios, jei per 5 metus nuo teismo sprendimo ar kito sprendžiamojo pobūdžio dokumento įsiteisėjimo dienos nepaduodamas atitinkamas vykdymo prašymas (Civilinio proceso kodekso 518 straipsnis).

Be to, prieš pradėdant vykdyti procesinius sprendimus (kai to imasi teisėjas arba teismo sekretorius), arbitražo teismo sprendimus ar tarpininkavimo siekiant taikos susitarimus, nustatomas tam tikras laukimo laikotarpis. Šis laikotarpis skirtas tam, kad atsakovas turėtų laiko savanoriškai įvykdyti nutartį, o bylą laimėjęs asmuo neprivalo prašyti vykdymo. Todėl per dvidešimt dienų nuo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos arba pranešimo apie sprendimą patvirtinti ar pasirašyti susitarimą asmeniui, kuris teismo sprendimu pripažintas skolininku, dienos procesinių ar arbitražo teismo sprendimų nenurodoma vykdyti priverstinai (Civilinio proceso kodekso 548 straipsnis). Galiausiai šis laukimo laikotarpis skirtas tam, kad atsakovas būtų paskatintas savanoriškai įvykdyti teismo sprendimą.

Kaip paaiškinta 4.1 punkte, siekiant apsaugoti skolininką, Civilinio proceso kodekse nustatyta, kad tam tikras turtas negali būti areštuotas, taip pat nustatyti kiekybiniai apribojimai, proporcingi darbo užmokesčio, atlyginimo ar pensijų areštui.

Turto aukcionuose didžiausią kainą pasiūliusiam dalyviui turtas parduodamas už mažiausias sumas proporcingai pagal turto vertę arba skolos sumą. Šios skolininko apsaugos ribos yra didesnės, jei aukcione parduodamas skolininko būstas, kuriame yra jo įprastinė gyvenamoji vieta (Civilinio proceso kodekso 670 ir 671 straipsniai).

Civilinio proceso kodekse taip pat nurodyta, kad paprastai, jei vykdymas nukreipiamas į pagrindinės įsiskolinimo sumos palūkanas ir proceso išlaidas, ši suma negali viršyti 30 proc. pagrindinės sumos (Civilinio proceso kodekso 575 straipsnis).

Jei vykdymas nukreipiamas į įprastinę gyvenamąją vietą, išlaidos, kurių galima reikalauti iš asmens, teismo sprendimu pripažinto skolininku, negali viršyti 5 proc. vykdymo prašyme nurodytos sumos (Civilinio proceso kodekso 575 straipsnis).

Jei skola išieškoma iš hipoteka įkeisto turto, o skolininko socialinė ir finansinė padėtis labai pažeidžiama, iškeldinimas iš įprastinės gyvenamosios vietos atidedamas.

Pagal Nemokumo įstatymo (isp. *Ley Concursal*) 55–57 straipsnius pavieniai vykdomieji dokumentai negali būti nukreipti į komercines bendroves, kurios paskelbtos bankrutavusiomis, nes tik bankroto bylą nagrinėjantis teisėjas turi išimtinę kompetenciją, susijusią su vykdymu, nukreiptu į nemokią šalį; taip siekiama neleisti kai kurių kreditorių vertinti palankiau už kitus.

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teisminis tinklas, nei Europos Komisija neprisiima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.

Paskutinis naujinimas: 27/07/2017